

Čtvrtek, 14. dubna 2016

P8_TA(2016)0137

Soukromý sektor a rozvoj**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. dubna 2016 o soukromém sektoru a rozvoji (2014/2205(INI))**

(2018/C 058/23)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 208 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Posílení úlohy soukromého sektoru při dosahování udržitelného růstu podporujícího začlenění v rozvojových zemích“ (COM(2014)0263) a na závěry Rady ze dne 23. června 2014 a z 12. prosince 2014 týkající se tohoto sdělení,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Globální partnerství pro vymýcení chudoby a udržitelný rozvoj po roce 2015“ (COM(2015)0044),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Důstojný život pro všechny“ (COM(2013)0092) a na závěry Rady ze dne 25. června 2013 týkající se tohoto sdělení,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu“ (COM(2011)0637) a na závěry Rady ze dne 14. května 2012 týkající se tohoto sdělení,
- s ohledem na Akční plán soukromých investic do cílů udržitelného rozvoje, popsany ve zprávě konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD) věnované světovým investicím v roce 2014 ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. února 2014 o podpoře rozvoje prostřednictvím odpovědných obchodních praktik, včetně úlohy těžebního průmyslu v rozvojových zemích ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2014 o EU a globálním rámci pro rozvoj po roce 2015 ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2015 o financování rozvoje ⁽⁴⁾, a zejména na svou výzvu k přizpůsobení soukromého sektoru cílům udržitelného rozvoje,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. března 2014 o úloze vlastnických práv, vlastnictví a vytváření bohatství při boji s chudobou a podpoře udržitelného rozvoje v rozvojových zemích ⁽⁵⁾,
- s ohledem na zprávu Komise Radě a Evropskému parlamentu o činnosti platformy EU pro kombinaci zdrojů v oblasti vnější spolupráce za období od jejího zřízení do konce července 2014 (COM(2014)0733),
- s ohledem na Pařížskou deklaraci o účinnosti pomoci ze dne 2. března 2005 a akční program z Akkry ze dne 4. září 2008,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf.

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2014)0163.

⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0196.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P7_TA(2014)0250.

Čtvrtek, 14. dubna 2016

- s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 16/2014 o účinnosti kombinování grantů regionálních investičních facilit s půjčkami finančních institucí za účelem podpory vnějších politik EU,
- s ohledem na Pusanské partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci ze dne 1. prosince 2011 ⁽¹⁾ a zejména jeho odstavec 32 uvádějící, že je třeba „uznat ústřední úlohu soukromého sektoru při prosazování inovací, vytváření bohatství, příjmů a pracovních míst, při uvolňování domácích zdrojů a tím i přispívání ke snížení chudoby“,
- s ohledem na společné prohlášení o spolupráci veřejného a soukromého sektoru ⁽²⁾ a na partnerství pro prosperitu ⁽³⁾, jež vyplynulo z tematického bloku věnovaného soukromému sektoru na fóru v Pusanu,
- s ohledem na výsledný dokument konference OSN o udržitelném rozvoji Rio+20 z 20.–22. června 2012 nazvaném „Budoucnost, jakou chceme“ ⁽⁴⁾,
- s ohledem na obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv ⁽⁵⁾,
- s ohledem na celosvětovou úmluvu OSN (tzv. Global Compact) a na pokyny OECD pro nadnárodní společnosti: doplňkovost a zvláštní přínosy ⁽⁶⁾,
- s ohledem na rámec politiky investic pro trvale udržitelný rozvoj, který vytvořila konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD) ⁽⁷⁾,
- s ohledem na strategii skupiny Africké rozvojové banky týkající se rozvoje soukromého sektoru na období let 2013–2017 s názvem „Podpora transformace soukromého sektoru v Africe“ ⁽⁸⁾,
- s ohledem na tripartitní deklaraci Mezinárodní organizace práce (MOP) o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku ⁽⁹⁾,
- s ohledem na Limskou deklaraci Organizace OSN pro průmyslový rozvoj (UNIDO): Směrem k inkluzivnímu a udržitelnému průmyslovému rozvoji ⁽¹⁰⁾,
- s ohledem na agendu důstojné práce MOP,
- ohledem na čl. 9 odst. 2 písm. b) Úmluvy OSN o ochraně osob se zdravotním postižením, který stanoví povinnost zajistit, aby soukromé subjekty, které poskytují zařízení a služby dostupné nebo poskytované veřejnosti, braly v úvahu všechna hlediska přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením ⁽¹¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“ (COM(2011)0681),
- s ohledem na rámec rozvoje po roce 2015, v němž je soukromý sektor označován jako hlavní partner pro provádění, a na jeho úlohu při přechodu k zelené ekonomice,
- s ohledem na Dobrovolné pokyny pro odpovědnou správu půdy z roku 2010 ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>.

⁽²⁾ http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf.

⁽³⁾ http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/idg_home/p4p_home.

⁽⁴⁾ <http://www.uncsd2012.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf>.

⁽⁵⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf>.

⁽⁷⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf

⁽⁸⁾ http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf.

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/-multi/documents/publication/wcms_094386.pdf.

⁽¹⁰⁾ http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf

⁽¹²⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>.

Čtvrtek, 14. dubna 2016

- s ohledem na článek 52 svého jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj a stanoviska Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro mezinárodní obchod (A8-0043/2016),
- A. vzhledem k tomu, že úloha soukromého sektoru je zásadní pro dosažení cílů udržitelného rozvoje; vzhledem k tomu, že soukromý sektor je motorem vytváření bohatství a hospodářského růstu ve všech tržních ekonomikách a vytváří 90 % pracovních míst a příjmů v rozvojových zemích; vzhledem k tomu, že podle Organizace spojených národů (OSN) představuje soukromý sektor 84 % HDP v rozvojových zemích a má potenciál k tomu, aby poskytl trvalý základ k mobilizaci domácích zdrojů, což přinese menší závislost na pomoci, pokud bude řádně regulován tak, bude respektovat lidská práva a životní prostředí a bude spojen s konkrétními dlouhodobými zlepšeními v oblasti domácí ekonomiky, udržitelného rozvoje a snižování nerovnosti;
- B. vzhledem k tomu, že podle indexu lidské chudoby rozvojového programu OSN více než 1,2 miliardy osob vydělává méně než 1,25 USD denně; vzhledem k tomu, že nerovnosti narůstají a spolu s chudobu představují jednu z hlavních hrozeb pro globální stabilitu;
- C. vzhledem k tomu, že existuje jasná vzájemná souvislost mezi rozvojem silného výrobního odvětví a snížením chudoby trhů: 1 % navýšení přidané výrobní hodnoty na hlavu sníží míru chudoby o téměř 2 % ⁽¹⁾;
- D. vzhledem k tomu, že jsou nezbytné rozsáhlé investice, přičemž odhady prostředků, které potřebují rozvojové země, činí o 2,4 bilionu USD ročně více, než je v současné době vydáváno; vzhledem k tomu, že soukromé financování může veřejné financování doplňovat, nikoli však nahradit;
- E. vzhledem k tomu, že Organizace spojených národů vyhlásila rok 2012 Mezinárodním rokem družstev, aby zdůraznila jejich úlohu při zajištění rozvoje, posilování účasti občanů, zvyšování lidské důstojnosti a dosahování rozvojových cílů tisíciletí; vzhledem k tomu, že družstevní odvětví má ve světě asi 800 milionů členů ve více než 100 zemích a odhaduje se, že zajišťuje více než 100 milionů pracovních míst na celém světě;
- F. vzhledem k tomu, že malé a střední podniky a mikropodniky, které jsou páteří všech tržních hospodářství, čelí mnohem větší regulační zátěži v rozvojových zemích než v EU a většina z nich funguje v neformálním hospodářství, jež trpí nestálostí, neexistencí právní ochrany a pracovních práv nebo přístupu k financování; vzhledem k tomu, že podle zprávy Světové banky „Doing Business“ z roku 2014 jsou nejchudšími zeměmi v podstatě ty země, které podléhají největší regulační zátěži ⁽²⁾;
- G. vzhledem k tomu, že industrializace (zejména prostřednictvím rozvoje místních malých a středních podniků (MSP) a malých a středních průmyslových podniků) je motorem pro dobré životní podmínky a rozvoj;
- H. vzhledem k tomu, že Deklarace OSN z roku 1986 o právu na rozvoj označuje rozvoj za jedno ze základních lidských práv; vzhledem k tomu, že deklarace zavazuje k „lidskoprávnímu přístupu“ vyznačujícímu se uplatňováním všech lidských práv (hospodářských, sociálních, kulturních, občanských a politických); vzhledem k tomu, že deklarace zavazuje rovněž k prohlubování mezinárodní spolupráce;

⁽¹⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

⁽²⁾ Skupina Světové banky, *Doing Business 2014: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises*, 29. října 2013.

Čtvrtek, 14. dubna 2016

- I. vzhledem k tomu, že pokud budou přímé zahraniční investice (PZI) řádně regulovány a spojeny s konkrétním zlepšením domácího hospodářství, především v oblasti přenosu technologií a vytváření možností dalšího vzdělávání místní pracovní síly, včetně žen a mládeže, mohou přímé zahraniční investice přispět k dosažení cílů udržitelného rozvoje, jak je uvedeno v návrhu konference UNCTAD týkajícím se investic do těchto cílů (akční plán podpory přínosů soukromého sektoru ⁽¹⁾);
- J. vzhledem k tomu, že dovozní cla hrají klíčovou úlohu, protože generují vládní příjmy a umožňují vznikajícím odvětvím růst na vlastním domácím trhu rozvojových zemí; vzhledem k tomu, že dovozní cla na zpracované zemědělské produkty mohou vytvořit prostor pro vytváření přidané hodnoty a tvorbu pracovních míst v rámci venkovských ekonomik a zároveň mohou podpořit zabezpečení potravin;
- K. vzhledem k tomu, že 60 % pracovních míst v rozvojovém světě je v neformálním odvětví v mikropodnicích, malých a středních podnicích, a vzhledem k tomu, že 70 % těchto podniků nedostane financování od finančních institucí, přestože jej potřebují k růstu a tvorbě pracovních míst;
- L. vzhledem k tomu, že 51 ze 100 největších hospodářských subjektů na světě jsou korporace a prvních 500 nadnárodních společností se podílí na téměř 70 % světového obchodu,
- M. vzhledem k tomu, že průměrná přidaná hodnota výroby na osobu je v průmyslových zemích desetkrát vyšší než v rozvojových zemích a devadesátkrát vyšší než v nejméně rozvinutých zemích ⁽²⁾;
- N. vzhledem k tomu, že fiskální prostor rozvinutých a rozvojových zemí je fakticky omezen požadavky globálních investorů a finančních trhů; vzhledem k tomu, že vyhýbání se daňovým povinnostem ze strany podniků podle MMF nejvíce zatěžuje rozvojové země, protože ty se při získávání příjmů více spoléhají na podnikové daně než země OECD; vzhledem k tomu, že postupy, které nadnárodním korporacím a jednotlivcům umožňují vyhýbat se daním, jsou v členských státech EU běžně využívány;
- O. vzhledem k tomu, že panel na vysoké úrovni poskytující generálnímu tajemníkovi OSN Pan Ki-munovi poradenství ohledně rozvojové agendy po roce 2015 konzultoval výkonné ředitele 250 společností (s ročními příjmy ve výši 8 bilionů USD) ze 30 zemí a dospěl k závěru, že je do jejich podnikových strategií třeba zapracovat udržitelnost, mají-li využívat obchodních příležitostí k udržitelnému růstu; vzhledem k tomu, že vůle soukromého sektoru přispívat k udržitelnému rozvoji je omezena nedostatkem jasných modelů pro zapojení podniků do partnerství s veřejným sektorem; vzhledem k tomu, že soukromý sektor je potenciální poskytovatel zboží a služeb chudým společenstvím a lidem, snižuje náklady, zvyšuje výběr a přizpůsobuje výrobky a služby jejich konkrétním potřebám a přispívá k šíření environmentálních a sociálních záruk a norem;
- P. vzhledem k tomu, že jelikož neexistuje obecně uznávaná definice partnerství veřejného a soukromého sektoru (PPP), lze tato partnerství definovat jako mnohostranná ujednání mezi soukromými subjekty, veřejnými orgány a organizacemi občanské společnosti, které usilují o dosažení vzájemně prospěšného veřejného cíle prostřednictvím sdílení zdrojů nebo odborných znalostí,
- Q. vzhledem k tomu, že evropské rozvojové finanční instituce (EDFI), skupina 15 bilaterálních institucí, které plní důležitou úlohu při dlouhodobém financování soukromého sektoru v rozvojových a reformujících se hospodářstvích, usilují o investování do podniků se širokou škálou dopadů na rozvoj, od spolehlivé elektřiny a čisté vody až po poskytování financí malým a středním podnikům a přístup na trhy pro malé zemědělské podniky;

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf

⁽²⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

Čtvrtek, 14. dubna 2016

- R. vzhledem k tomu, že partnerství veřejného a soukromého sektoru byla ve vyspělých zemích po celá desetiletí běžnou praxí, a to zejména v Evropě a USA, a v současné době je většina poskytovatelů finanční pomoci rozsáhle využívá i v rozvojových zemích, kde představují přibližně 15–20 % veškerých investic do infrastruktury;
- S. vzhledem k tomu, že 2,5 miliardy lidí, z nichž většina žije v rozvojových zemích a jedná se především o ženy a děti, je i nadále vyloučeno z podnikatelských komunit a oficiálního finančního sektoru a nemá přístup k možnostem souvisejícím s vlastnictvím půdy a nemovitostí; vzhledem k tomu, že v rozvojových zemích nadále přetrvává genderový rozdíl ve výši 6 až 9 procentních bodů napříč příjmovými skupinami; vzhledem k tomu, že sociální dialog je důležitým způsobem, jak podpořit genderovou rovnost na pracovišti a změnit schéma nedostatečného zastoupení podnikatelských komunit v rozvíjejících se zemích;
- T. vzhledem k tomu, že dobře koncipovaná a efektivně prováděná PPP mohou mobilizovat dlouhodobé soukromé a veřejné finance, být zdrojem inovací v oblasti technologií a obchodních modelů a začlenit inherentní mechanismy, což zaručí, že ponosou odpovědnost za výsledky dosažené v oblasti rozvoje;
- U. vzhledem k tomu, že v rozvojových zemích se v současnosti PPP vytvářejí zatím z největší části v odvětví energetiky, infrastruktury a telekomunikací, zatímco potenciál v odvětvích jako zemědělství, vodohospodářství, hygiena, vzdělávání, zelené technologie, výzkum a inovace, zdravotní péče či vlastnická práva je i nadále z velké části nevyužit;
- V. vzhledem k tomu, že téměř dvě třetiny prostředků, jež Evropská investiční banka (EIB) v uplynulých deseti letech poskytla zemím Afriky, Karibiku a Tichomoří (AKT), byly použity na operace v soukromém sektoru; vzhledem k tomu, že Investiční facilitu EIB vyplývající z dohody z Cotonou byla označena za jedinečný revolvingový fond nesoucí riziko, jenž byl vytvořen za účelem financování rizikovějších investic na podporu rozvoje soukromého sektoru;
- W. vzhledem k tomu, že navzdory tomu, že se k pracovní síle rozvojového světa každoročně přidává 45 milionů uchazečů o práci ⁽¹⁾, 34 % firem ze 41 zemích uvádí, že nemohou najít pracovníky, které potřebují;
- X. vzhledem k tomu, že v rámci Agendy pro změnu se za důležitý nástroj k získání dalších zdrojů považuje smíšené financování, tj. kombinování grantů EU s půjčkami nebo vlastním kapitálem jiných veřejných a soukromých poskytovatelů finančních prostředků; vzhledem k tomu, že Účetní dvůr ve své zvláštní zprávě č. 16 (2014) o využívání kombinovaného financování dospěl k závěru, že v případě téměř poloviny zkoumaných projektů nebyl dostatek důkazů, které by potvrdily oprávněnost poskytnutí grantů, zatímco v řadě případů existovaly známky toho, že k investicím by došlo i bez příspěvku EU;
- Y. vzhledem k tomu, že výrobní odvětví s přibližně 470 miliony pracovními místy ve světě v roce 2009 a přibližně 500 miliony pracovními místy ve světě v roce 2013 ⁽²⁾ poskytuje velký potenciál pro zaměstnání a tvorbu bohatství i pro důstojnou a vysoce kvalifikovanou práci;
- Z. vzhledem k tomu, že celosvětové bohatství se stále více soustřeďuje v rukou malé zámožné elity a očekává se, že do roku 2016 bude 1 % nejbohatších obyvatel vlastnit více než polovinu celosvětového bohatství;
- AA. vzhledem k tomu, že spravedlivé a progresivní zdanění s kritérii sociálního zabezpečení a sociální spravedlnosti hraje klíčovou úlohu při snižování nerovností tím, že zajišťuje přerozdělování bohatství směrem od občanů s vyššími příjmy k nejpotřebnějším skupinám v zemi;

⁽¹⁾ *Building an employment-Oriented Framework for Strong, Sustainable and Balanced Growth – in "Challenges of Growth, Employment and Social Cohesion*, podkladový dokument pro konferenci na vysoké úrovni MOP-MMF, MOP, 2010

⁽²⁾ https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/UNIDO_IDR_2013_main_report.pdf

Čtvrtek, 14. dubna 2016

Dlouhodobá strategie spolupráce se soukromým sektorem

1. uznává, že soukromé investice v rozvojových zemích mohou přispět k dosažení cílů OSN v oblasti udržitelného rozvoje, pokud budou správně regulovány; vítá závěry Rady ze dne 12. prosince 2014 o posílení úlohy soukromého sektoru v rámci rozvojové spolupráce a souhlasí s nimi; vítá iniciativu Komise týkající se podpory soukromého sektoru, aby se stal spolu s vládními i nevládními rozvojovými organizacemi a inkluzivními podnikatelskými modely, jako jsou družstva a sociální podniky, významným partnerem při dosažení inkluzivního a udržitelného rozvoje v rámci cílů udržitelného rozvoje OSN, což s sebou nese závazek soukromého sektoru k řádné správě, snižování chudoby a vytváření bohatství prostřednictvím udržitelných investic a snižování nerovností, podporu lidských práv a environmentálních norem a posilování místních hospodářství; zdůrazňuje, že je třeba plně porozumět rozdílným úlohám aktérů ze soukromého a veřejného sektoru a že je nutné, aby veškeré zúčastněné strany tuto situaci vzaly na vědomí;
2. vyzývá Komisi, aby zohlednila různorodost soukromého sektoru a výzvy, kterým čelí při zmírňování chudoby těch nejvytlučenějších osob, k nimž je nejobtížnější se dostat; domnívá se, že každá politika EU usilující o zapojení soukromého sektoru do rozvoje musí specifikovat, na kterou část soukromého sektoru se zaměřuje;
3. zdůrazňuje, že budoucí partnerství v rámci rozvojové agendy v období do roku 2030 se musí ve větší míře zaměřovat na řešení chudoby a nerovnosti; připomíná, že oficiální rozvojová pomoc (ODA) musí i nadále představovat jeden z klíčových způsobů, jak vymýtit veškeré formy chudoby a uspokojit základní sociální potřeby v rozvojových zemích, a že ji nelze nahradit soukromým financováním; uznává možnosti v oblasti stimulace soukromého financování prostřednictvím oficiální rozvojové pomoci, a to za splnění podmínek, jako je transparentnost, zodpovědnost a soulad s prioritami dané země a rizikem dluhové udržitelnosti;
4. vyzývá k rozsáhlejším veřejným investicím do veřejných služeb dostupných všem, zejména v oblasti dopravy, přístupu k pitné vodě, zdraví a vzdělávání;
5. domnívá se, že soukromý a veřejný sektor fungují neefektivněji, když spolupracují na vytvoření zdravého prostředí pro investice, obchodní aktivity a budování základů pro hospodářský růst; zdůrazňuje, že veškerá partnerství a aliance se soukromým sektorem musí být zaměřena na sdílené prioritní hodnoty, které uvádějí obchodní cíle do souladu s rozvojovými cíli EU, a musí splňovat mezinárodní normy v oblasti účinnosti rozvoje; domnívá se, že musí být s dotčenými partnerskými zeměmi společně koncipována a řízena tak, aby zaručila sdílení rizik, odpovědnosti a zisků, musí být efektivní z hlediska nákladů a mít stanoveny přesné rozvojové cíle, pravidelné milníky, jednoznačnou zodpovědnost a musí být transparentní;
6. vítá úlohu, kterou hrají v rozvojových zemích investice zahraničního soukromého sektoru při zrychlování domácího rozvoje; dále zdůrazňuje význam povzbuzování k odpovědným investicím, které podporují místní trhy a pomáhají zmírňovat chudobu;
7. podporuje práci Sdružení evropských finančních institucí pro rozvoj (EDFI), neboť jeho členové poskytují podnikům v rozvojových zemích kapitál cestou přímých investic do společností a nepřímo svěřováním kapitálu místním komerčním bankám a společnostem soukromého kapitálu zaměřeným na rozvíjející se trhy, přičemž se hlavní důraz je kladen na mikropodniky a malé a střední podniky; naléhavě vyzývá Komisi, aby tento typ programů podpořila svým financováním a spoluprací, neboť soukromý sektor v rozvojových zemích je nanejvýš důležitý;
8. vyzývá k vypracování účinnějších standardů v oblasti transparentnosti a odpovědnosti technologických podniků EU v souvislosti s vývozem technologií, které mohou být zneužity k porušování lidských práv, napomáhání korupci nebo k ohrožení bezpečnostních zájmů EU;
9. zdůrazňuje, že obchodní, investiční, bezpečnostní a rozvojové politiky EU jsou vzájemně propojené a mají přímý dopad na rozvojové země; připomíná, že článek 208 Lisabonské smlouvy stanoví zásadu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, která vyžaduje, aby byly v rámci politik, jež mohou mít dopad na rozvojové země, zohledňovány cíle rozvojové spolupráce; vyzývá k tomu, aby byly všechny obchodní a investiční politiky vyhodnoceny s ohledem na jejich dopad v oblasti rozvoje, především pokud jde o univerzální přístup ke zboží a ke službám veřejného zájmu; zdůrazňuje, že je důležité zlepšit kapitoly o udržitelném rozvoji ve všech budoucích bilaterálních obchodních dohodách, a to s cílem zahrnout účinný režim podávání zpráv ze strany soukromého sektoru;

Čtvrtek, 14. dubna 2016

10. zdůrazňuje, že je třeba prozkoumat, jak by mohl být soukromý sektor dále zapojen do rámce evropské politiky sousedství, aby pomáhal vytvářet ekonomický růst a pracovní místa v sousedství Evropy, např. prostřednictvím sdílení odborných znalostí v oblasti poskytování přístupu ke kapitálu;
11. vyzývá Komisi, aby přednostně propagovala, podporovala a financovala partnerství v rámci veřejného sektoru a v případě, že jsou programy prováděny ve spolupráci se soukromým sektorem, aby do nich zahrnula povinná a veřejně dostupná předběžná hodnocení dopadu na chudobu a sociální oblast;
12. vyzývá EU, aby vyžadovala formální konzultace s organizacemi občanské společnosti i se společenstvími, na něž mají rozvojové projekty přímý nebo nepřímý dopad;
13. vyzdvihuje rozsáhlý potenciál přidané hodnoty EU pro partnerství se soukromým sektorem, a to v úzké koordinaci s členskými státy a příslušnými mezinárodními organizacemi, z nichž mnohé mají prokazatelné výsledky, pokud jde o spolupráci se soukromým sektorem; zdůrazňuje, že významnou hybnou silou ekonomického a sociálního rozvoje zůstává i nadále plně fungující tržní ekonomika založená na právním státu a že by rozvojová politika EU měla tuto skutečnost odrážet;
14. vítá „Rámcem OSN pro zapojení podniků“, který zdůrazňuje, že pro dosažení udržitelných rozvojových cílů je zásadní silný soukromý sektor, který vytváří hospodářský růst, a že soukromý sektor poskytuje „významný přínos ke společnému hospodářskému, sociálnímu a environmentálnímu pokroku“;
15. vítá zapojení soukromého sektoru do Fóra OECD na vysoké úrovni o účinnosti pomoci; vítá zejména iniciativy, které byly v tomto kontextu přijaty ve věci inovačních způsobů, jak dosáhnout pákového efektu rozvojového financování ze strany soukromého sektoru, a společné stanovisko k rozšiřování a posilování spolupráce veřejného a soukromého sektoru za účelem dosažení udržitelného růstu opírajícího se o širokou základnu a podporujícího začlenění, které bylo přijato v roce 2011 v Pusanu;
16. vítá skutečnost, že podíl bilaterální nevázané pomoci setrvale roste, avšak vyjadřuje znepokojení ohledně přetrvávajících formálních a neformálních podob pomoci vázané⁽¹⁾; vyzývá EU a její členské státy, aby prováděly závazek „podporovat další osvobození pomoci od jakýchkoli podmínek jdoucích nad stávající doporučení OECD,“ přijatý v rámci Evropského konsensu o rozvoji; zdůrazňuje prorůstový potenciál další nevázané pomoci, která by prospěla místním odvětvím v rozvojových zemích; požaduje navýšení reálné pomoci („real aid“) a udržitelnou tvorbu regionálních/místních hodnotových řetězců; požaduje další posilování místních aktérů a důraz na tvorbu udržitelných regionálních/místních hodnotových řetězců; zdůrazňuje význam vlastní odpovědnosti místních a regionálních aktérů, vlastních vnitrostátních strategií partnerských zemí a jejich programů reform, jakož i zapojení rozvojových projektů a přidané hodnoty, která vznikne zabezpečením místních dodavatelských řetězců; domnívá se, že rozvojová politika má významnou úlohu při řešení základních příčin stávající vlny migrace do EU;
17. rovněž uznává právo všech zemí, a zejména těch rozvojových, zavádět dočasná kapitálová omezení s cílem předcházet finančním krizím způsobeným krátkodobými a nestabilními soukromými finančními toky; vyzývá k odstranění všech ustanovení omezujících toto právo ze všech obchodních a investičních dohod, včetně dohod WTO;
18. zdůrazňuje, že EU musí při své podpoře soukromého sektoru zohledňovat dostupnost, protože vyloučení širokých skupin populace, jako jsou osoby se zdravotním postižením, ochuzuje soukromé podniky o nezanedbatelné trhy;

Podpora místního soukromého sektoru v rozvojových zemích

19. poukazuje na to, že malé a střední podniky a mikropodniky v rozvojových zemích se potýkají s podstatně většími regulačními překážkami než jejich protějšky v EU, že nemají právní ochranu ani vlastnická práva a že podnikají v nestabilních podmínkách neformální ekonomiky; v této souvislosti zdůrazňuje význam systémů registrace v jednotlivých zemích; zdůrazňuje, že je třeba propagovat místní soukromý sektor v rozvojových zemích, např. prostřednictvím přístupu k financování a podpory podnikání; vyzývá Komisi, ostatní dárce a rozvojové agentury, aby zvýšily podporu pro budování kapacit místních MSP;

⁽¹⁾ ActionAid (2005): *Real Aid An Agenda for Making Aid Work* (Skutečná pomoc: program pro dosažení fungující pomoci), s. 4.

Čtvrtek, 14. dubna 2016

20. vyzývá EU, aby podporovala rozvojové strategie, za něž nesou odpovědnost jednotlivé státy a které utváří přínos soukromého sektoru k rozvoji tím, že se spolu se soukromým sektorem zapojí do rozvojového rámce zaměřeného zejména na domácí družstva a MSP, mikropodniky a drobné zemědělce, kteří nabízejí největší potenciál pro posilování spravedlivého rozvoje v jednotlivých zemích;

21. zdůrazňuje, že je třeba zvýšit podporu pro vytváření partnerství s rozvojovými zeměmi, aby se modernizovaly jejich regulační rámce prostřednictvím vytvoření příznivých podmínek pro soukromé iniciativy, poskytování podpůrných mechanismů podnikům a nalezení správné rovnováhy mezi vytvořením podmínek, které by stimulovaly investice, a ochranou veřejných zájmů a životního prostředí prostřednictvím regulace; připomíná, že je třeba usnadňovat zavádění spolehlivých bankovních systémů a daňových správ v rozvojových zemích, které by byly schopny poskytovat účinnou finanční správu a řízení veřejných a soukromých prostředků; vyzývá rovněž partnerské vlády, aby zavedly ustanovení o skončení platnosti, podle něhož by bylo možné zrušit nadbytečná opatření; konstatuje, že právní předpisy by měly být předmětem posouzení dopadů s cílem analyzovat úbytek vytváření pracovních míst a hrozby pro environmentální normy;

22. vyzývá EU, aby zvýšila kapacitu rozvojových zemí týkající se zajištění domácích příjmů s cílem bojovat proti daňovým únikům, korupci a nezákonným finančním tokům a především pomoci nejméně rozvinutým zemím a nestabilním státům vybudovat účinnější a stabilnější správní orgány a instituce, a to i prostřednictvím zavedení spravedlivých a účinných daňových systémů; za tímto účelem vybízí EU, aby navýšila finanční i technickou pomoc rozvojovým zemím s cílem zajistit větší míru transparentnosti a zodpovědnosti; vyzývá EU, její členské státy, všechny příslušné organizace a vyspělé a rozvojové země, které podepsaly Pusanské partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci z roku 2011, aby plnily svůj závazek zintenzivnit úsilí v boji proti korupci a nezákonným finančním tokům;

23. vyzývá GŘ Komise DEVCO, aby spolupracovalo s GŘ pro růst při budování regionálních struktur na podporu malých a středních podniků a mikropodniků v rozvojových zemích po vzoru sítě *Enterprise Europe Network* s cílem pomoci jim nastolit zákonitost, získat přístup k financím a kapitálu, získat přístup na trh a překonat právní překážky, a to zejména na základě upevnění zprostředkovatelských organizací zastupujících tyto podniky; zdůrazňuje, že tyto struktury by časem také mohly začít fungovat jako odrazový můstek pro místní a regionální partnerství veřejného a soukromého sektoru v řadě oblastí, od zemědělského podnikání až po odbornou přípravu a programy zdravotní péče, a mohly by tak podpořit budování kapacit, přenos znalostí a zkušeností a spojování místních a mezinárodních zdrojů;

24. znovu připomíná zodpovědnost EU za podporu spravedlivého globálního daňového systému, z čehož vyplývá nutnost vytvořit účinné povinné požadavky pro zveřejňování údajů o nadnárodních společnostech podle jednotlivých zemí, vytvoření veřejných rejstříků skutečných vlastníků společností, trustů a podobných právních subjektů, zajištění automatické výměny daňových informací a spravedlivé rozdělení daňových práv při vyjednávání daňových a investičních smluv s rozvojovými zeměmi; domnívá se rovněž, že by rozvojové finanční instituce měly investovat pouze do společností a fondů, které jsou ochotny veřejně zpřístupnit informace o skutečných vlastnících a informovat o svých finančních účtech v jednotlivých zemích;

25. připomíná, že celní režimy jsou zásadní složkou regulačního prostředí zaměřeného na soukromý sektor ve prospěch chudých a na tvorbu pracovních míst; se znepokojením však konstatuje, že dohody o hospodářském partnerství vyžadují snížování dovozních cel v celé řadě hospodářských odvětví zemí AKT a že odstranění veškerých cel na dovozy z EU by výrazně snížilo příjmy z cel, v některých případech až o 15–20 % vládních příjmů; naléhavě vyzývá EU, aby svou obchodní politiku regulovala v souladu se zásadou soudržnosti politik ve prospěch rozvoje;

26. vítá iniciativu EIB na zvýšení dopadu finanční pomoci v rámci investiční facility k dohodě z Cotonou ve výši 500 milionů EUR, která EIB umožní zintenzivnit spolupráci se soukromým sektorem v rizikovějších oblastech a náročnějších podmínkách; zároveň lituje, že EIB omezila výši prostředků určených pro Asii; zdůrazňuje, že všechny investice EIB v rámci investiční facility k dohodě z Cotonou by měly být harmonizovány s rozvojovými strategiemi, za něž jsou odpovědné přímo podporované země, v souladu se zásadou demokratické odpovědnosti;

Čtvrtek, 14. dubna 2016

27. poukazuje na to, že v nestabilních zemích a u národů, které prošly konflikty, jsou překážky rozvoje soukromého sektoru větší než kdekoli jinde, a má-li dojít ke zlepšení investičního klimatu a odstranění zastaralých nařízení, která brzdí podnikání, agresivního chování a vysoké míry korupce, je nutné uplatňovat cílenější přístup; doporučuje v této souvislosti, aby Komise do diskuze o reformě politiky zapojila partnerské země a soukromý sektor, aby bylo možné překonat značnou nedůvěru mezi vládami a soukromým sektorem, která je tradičně důsledkem ziskuchtivého chování, bratříčkování a nedostatku legitimacy;

28. vyzývá Komisi, členské státy a rozvojové země, aby posílily své úsilí o podporu zlepšení ekonomické pozice žen a vytvoření podpůrného mechanismu pro podnikatelky; konstatuje, že přístup k finančnímu začleňování žen vycházející z úspor má prokazatelné výsledky; doporučuje zaujmout ve všech partnerských programech přístup zohledňující zásadu rovnosti žen a mužů a kombinovat ho s podnikatelským vzděláváním žen, mladých lidí a osob se zdravotním postižením a cílenými sítěmi „business angels“ pro ženy; žádá v této souvislosti, aby byla větší podpora poskytována místním podnikatelkám, aby mohly těžit z růstu stimulovaného soukromým sektorem; doporučuje, aby byla přijata opatření k monitorování procesů týkajících se posílení ekonomického postavení žen, a konstatuje, že podle MMF by se příjem obyvatel výrazně zvýšil, pokud by ženy přispívaly k pracovní síle stejnou měrou jako muži;

Zapojení evropských a mezinárodních podniků v zájmu dosažení udržitelného rozvoje

29. zdůrazňuje skutečnost, že potenciál příspěvku soukromého sektoru k dlouhodobému udržitelnému rozvoji netkví pouze v jeho finančních zdrojích, zkušenostech a odborných znalostech, ale zahrnuje vytváření místních hodnotových řetězců a distribučních kanálů, což vede k vytváření pracovních míst, snižování chudoby a nerovností, podpoře práv žen a jejich příležitostí a environmentální udržitelnosti, většímu dosahu a účinnosti a k lepšímu přístupu ke komerčně dostupným a cenově přístupným produktům, službám a technologiím; vyzývá k tomu, aby rozvojové úsilí Evropy hrálo významnou úlohu při uplatňování dohodnutých mezinárodních norem, jako jsou obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv a normy Mezinárodní organizace práce, a aby zahrnovalo spolupráci s podniky a investory s cílem zajistit soulad jejich obchodní činnosti a jejich dodavatelských řetězců v rozvojových zemích s těmito obecnými zásadami a zásadami OECD týkajícími se nadnárodních podniků;

30. zdůrazňuje, že sociální dialog má zásadní význam pro účinné zapojení soukromého sektoru do rozvoje; zdůrazňuje, že rozvojové země nesou odpovědnost za podporu sociálního dialogu mezi zaměstnavateli ze soukromého sektoru, pracovníky a vládami jednotlivých států, což je jeden ze způsobů, jak zlepšit vládnutí a státní stabilitu; vyzývá zejména rozvojové země, aby zajistily rozšíření sociálního dialogu na zóny vyrábějící pro export a na průmyslové klastry;

31. zdůrazňuje, že soukromý sektor, především místní MSP, musí být spolu se všemi ostatními partnery zapojenými do rozvojové spolupráce součástí politického dialogu, s cílem usnadnit vzájemné porozumění a dostát očekáváním při souběžném zajištění účinnosti a transparentnosti; zdůrazňuje v této souvislosti významnou úlohu delegací EU v rozvojových zemích, jakožto platformou pro tento dialog; poukazuje na pozitivní úlohu družstev jako katalyzátoru celospolečenského rozvoje a na jejich schopnost zlepšovat postavení obcí na základě vytváření pracovních míst a zajišťování příjmů; poukazuje zejména na to, že pracovníci vytvářejí družstva a sdružení poskytující společné služby, která jim pomáhají stát se v rámci neformálního hospodářství osobami samostatně výdělečně činnými, zatímco ve venkovských oblastech zajišťují spojitelní a úvěrová družstva přístup k bankovním službám, které v mnoha obcích chybějí a které financují zakládání malých podniků a mikropodniků; je si vědom toho, že součástí soukromého sektoru jsou subjekty jako např. sociální podniky a organizace zaměřující se na spravedlivý obchod, které do své činnosti zapracovávají sociální zásady a zásady týkající se ochrany životního prostředí; vyzývá Komisi, aby v rámci své práce na úloze soukromého sektoru v oblasti rozvoje tuto snahu uznala;

32. vyzývá Komisi, aby prosazovala návrh investorů a dalších zúčastněných subjektů na podporu závazných pravidel, na jejichž základě by podniky podávaly zprávy týkající se sociální oblasti a oblasti životního prostředí a lidských práv, který je v souladu se směrnicí EU o podávání nefinančních zpráv, přičemž tato pravidla jsou jedním z předložených nových cílů OSN v oblasti udržitelného rozvoje;

Čtvrtek, 14. dubna 2016

33. vyzývá EU, aby přispěla k upevnění a budování struktur, sítí a institucí subjektů soukromého sektoru v příslušných zemích, zejména mikropodniků a malých a středních podniků, tak, aby se mohly v rámci vytváření regionální politiky ujmout své úlohy;

34. zdůrazňuje, že jedno z hlavních omezení při zvyšování účasti soukromého sektoru v rozvojových zemích pramení z nedostatku financovatelných projektů z důvodu nedostatečných právních, institucionálních a fiskálních rámců a kapacit v oblasti vymáhání práva a z nedostatku zdrojů k plánování investic a přípravě projektů; vyzývá k poskytování větší odborné pomoci sektoru veřejných podniků v partnerských zemích, aby se zvýšila jejich kapacita, pokud jde o převzetí zodpovědnosti za řízení partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem a zajištění toho, aby na konci celého procesu existovala adresná vlastnická práva; zdůrazňuje, že je nutné, aby byl soukromý sektor schopen předvídat návratnost dlouhodobých investic, jelikož závisí na akcionářích, kteří nemusejí mít dlouhodobou vizi, která je nutná k dosažení návratnosti v sociálních odvětvích, jež jsou velmi důležitá pro rozvoj lidstva;

35. konstatuje, že účast soukromého sektoru na infrastruktuře v rozvojových zemích značně stoupla, a to z 18 miliard USD v roce 1990 na 150 miliard USD v roce 2013; vyzývá v tomto ohledu k neutuchajícímu úsilí, jelikož nedostatečný přístup k infrastruktuře představuje základní omezení růstu soukromého sektoru, což působí negativně na výkonnost a vytváření pracovních míst;

36. vyzdvihuje obrovský potenciál PPP v zemědělství, v rámci jasně vymezeného a silného právního rámce vlastnických práv a bezpečné držby půdy, aby se předešlo zabírání půdy a zajistila vyšší a účinná zemědělská výroba; vítá skutečnost, že byl v roce 2014 zahájen program EU k posílení správy půdy v afrických zemích; doporučuje, aby EU a její delegace hrály v rámci spolupráce s partnerskými vládami, EIB, Mezinárodním fondem pro rozvoj zemědělství (IFAD) a dalšími podobnými subjekty a při zapojování soukromého sektoru do vypracovávání tržních řešení problémů zemědělství větší úlohu; zdůrazňuje, že je nutné vytvořit finanční pobídky, aby nedocházelo k vyloučení chudé populace a zemědělců ve vzdálených regionech, kteří pěstují plodiny, jež nemají žádný větší komerční význam a které pravděpodobně nebudou pro partnery z řad zemědělských podniků atraktivní; zdůrazňuje, že ochranná opatření by měla zahrnovat posuzování sociálních rizik a rizik z hlediska životního prostředí a konzultace se zákonnými zástupci příslušných obcí, a to s jejich svobodným, předchozím a informovaným souhlasem, pokud jde o daný projekt, a právní podporu těchto komunit v případě, že ji potřebují; vyzývá Komisi, aby zajistila kontrolu projektů a aby v případech, kdy se ukáže, že jsou projekty na škodu místnímu obyvatelstvu, dojednala jejich přehodnocení;

37. poukazuje také na rizika spojená s partnerstvím soukromého a veřejného sektoru v zemědělství, včetně neoprávněného zabírání půdy, kterému je nutné zabránit; zdůrazňuje, že je důležité zaměřit se při poskytování pomoci na drobné farmáře, zejména ženy; vyzývá Komisi, aby spojila vytváření veškerých partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem v oblasti zemědělství, která využívají finanční prostředky EU, s komplexními opatřeními na ochranu drobných zemědělců, pastevců a dalších zranitelných uživatelů půdy před možností ztráty přístupu k půdě nebo vodě; zdůrazňuje, že ochranná opatření by měla zahrnovat posuzování sociálních rizik a rizik z hlediska životního prostředí, jako podmínku zahájení příslušného projektu a poskytnutí právní podpory těmto obcím, budou-li to potřebovat; doporučuje, aby byly projekty nové aliance v rámci skupiny G8 nahrazeny iniciativami v rámci souhrnného programu rozvoje afrického zemědělství; zdůrazňuje, že je nutné, aby finanční a sociální kompenzace představovaly jednoznačný závazek, a že by se mělo vždy přihlížet k alternativním rozvojovým plánům;

38. doporučuje, aby EU i nadále udržitelným způsobem podporovala projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a zelené energie v rozvojových zemích, zejména v odlehlých venkovských oblastech; vítá, že jednou z priorit iniciativy EIB na zvýšení dopadu finanční pomoci jsou investice do energetiky, které jsou obecně považovány za klíčový aspekt nastartování hospodářského růstu v Africe; očekává, že inovativní finanční nástroje budou katalyzátorem investic soukromého sektoru do obnovitelných zdrojů, energetické účinnosti a přístupu k energii; vybízí také EIB a evropské rozvojové finanční instituce, aby ještě více financovaly investiční projekty, které v souladu se závazky a povinnostmi EU, jež vyplývají z Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC), podporují omezování změny klimatu a přizpůsobení se těmto změnám v Africe; připomíná, že přednost by měly dostávat malé decentralizované projekty na využívání obnovitelných zdrojů energie, které fungují mimo energetické sítě, aby byl zajištěn přísun energie do venkovských oblastí a aby nedocházelo k potenciálně negativnímu vlivu rozsáhlé energetické infrastruktury na společnost a životní prostředí;

Čtvrtek, 14. dubna 2016

39. naléhavě vyzývá EU, aby vypracovala silný regulační rámec, mj. rámec pro podporu vzniku dlouhodobých smluvních partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem, který by se zakládal na kritériích rozvojové účinnosti a v jehož rámci by musel soukromý sektor fungovat; naléhavě vyzývá EU, aby podporovala tato partnerství pouze v tom případě, že nejsou k dispozici méně nákladné a méně rizikové finanční možnosti, a to na základě provedení analýzy účinnosti nákladů; vyzývá EU, aby v souvislosti s projekty v rámci těchto partnerství uplatňovala účinnou politiku ochranných opatření, aby byla zajištěna lidská práva, včetně práv žen;

40. vítá úspěchy, kterých bylo dosaženo spojováním veřejných a soukromých zdrojů v oblasti zdravotní péče a lepšího přístupu k lékům a za účelem většího využívání potenciálu k přenosu technologií v rozvojových zemích; doporučuje, aby se EU stala iniciátorem při hledání nových způsobů spolupráce, které by šly nad rámec zajišťování přístupu k lékům a snažily by se docílit reformy nefunkčního systému zdravotnictví v rozvojových zemích; zdůrazňuje, že podporu místních malých a středních podniků / malého a středního průmyslu lze zvýšit nejen na základě finančních nástrojů, ale také prostřednictvím přenosu technologií, vytváření kapacit, udržitelného rozvoje v oblasti dodavatelů a vytvářením vztahů mezi podniky;

41. zdůrazňuje, že v rozvojových zemích je důležité překlenout mezeru mezi systémem vzdělávání a stávajícím pracovním trhem; vyzývá Komisi, aby usnadňovala provádění programů a podporovala partnerství veřejného a soukromého sektoru, která by zahrnovala všechny příslušné zúčastněné strany, od škol a univerzit přes školící střediska až po subjekty soukromého sektoru, které nabízejí možnosti školení a vzdělávání, jež mají pro daný trh význam; podporuje zřizování institucí duálního odborného vzdělávání, v nichž mladí lidé, které se účastní odborného programu učňovské přípravy s důrazem na praktické aspekty povolání, mají teoretické přednášky na specializovaných odborných školách;

42. zdůrazňuje, že má-li být úspěšně dosaženo udržitelného rozvoje, je nutné zlepšit schopnosti vlád rozvojových zemí působit jako regulátor;

Zásady zapojení soukromého sektoru

43. upozorňuje na skutečnost, že zapojení podnikatelského sektoru vyžaduje flexibilní přístup, který by byl utvářen nejen s přihlédnutím k očekávaným výsledkům, ale také k tomu, nakolik jsou místní podmínky příznivé pro soukromé podniky a investice s ohledem na nejméně rozvinuté země a nestabilní země doporučuje diferencovaný přístup; podotýká, že v rozvojových zemích existují značné rozdíly mezi investicemi a zapojením veřejného sektoru ve všech oblastech, které se snaží o dosažení cílů udržitelného rozvoje; vyzývá proto dárce, aby většinou své pomoci poskytovaly nejméně rozvinutým zemím formou grantů;

44. vítá, že Komise ve svém sdělení o soukromém sektoru a rozvoji navrhla kritéria pro poskytování přímé podpory soukromému sektoru; vyzývá k zavedení jednoznačně vymezeného rámce upravujícího veškerá partnerství se soukromým sektorem prováděním ukazatelů, jako jsou opatření zaměřená na mikropodniky, strategie pro přístup k úvěrům a pracovní začleňování znevýhodněných skupin, žen a mladých lidí, který musí zajistit politickou soudržnost s ohledem na zásadu rozvoje, zásady účinnosti rozvoje a cíle rozvojové politiky, především pokud jde o omezení chudoby a nerovností; domnívá se, že veškerá rozhodnutí ohledně podpory využívání partnerství veřejného a soukromého sektoru na základě smíšeného financování v rozvojových zemích by se měla zakládat na důkladném posouzení těchto mechanismů, pokud jde o jejich dopad na rozvoj, zodpovědnost a transparentnost, a na zkušenostech získaných v minulosti;

45. obává se, že ne vždy existují ustanovení zaručující účelné vynakládání veřejných financí. Zdůrazňuje, že v přípravné fázi projekty musí být dohodnuty měřitelné ukazatele výstupů a mechanismy monitorování a hodnocení a musí se rovněž zajistit, aby investice byly v souladu s mezinárodními lidskými právy, sociálními a environmentálními normami, byly transparentní a aby soukromý sektor platil svůj spravedlivý díl daní; vyzdvihuje důležitost posouzení rizik, udržitelnosti dluhu, transparentnosti a ochrany investic; zdůrazňuje význam formální poradní a kontrolní úlohy vnitrostátních parlamentů a občanské společnosti při zajištění plné odpovědnosti a transparentnosti; doporučuje, aby byl obětem zneužívání ze strany podniků v rozvojových zemích, kde je realizován daný rozvojový projekt, poskytnut účinný přístup ke spravedlnosti a odškodnění;

Čtvrtek, 14. dubna 2016

46. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby podniky účastníci se partnerství v oblasti rozvojové spolupráce byly v souladu s rozvojovými plány tisíciletí a dodržovaly zásady sociální odpovědnosti podniků; pevně podporuje účinné a komplexní šíření a provádění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv v rámci EU i mimo ni a zdůrazňuje, že je třeba přijmout všechna nezbytná politická a legislativní opatření k odstranění nedostatků v účinném provádění těchto obecných zásad OSN, a to i v souvislosti s přístupem ke spravedlnosti; doporučuje, aby všechny evropské podniky, které podnikají v rozvojových zemích, zajistily takovou míru transparentnosti, jakou požadují obecné zásady OECD v oblasti podnikání, pokud jde o dodržování lidských práv, pozitivní příspěvek k sociálnímu blahobytu a ochraně životního prostředí v rozvojových zemích a o spolupráci v rámci partnerství s organizacemi občanské společnosti; poukazuje na to, že je nutné, aby členské státy vypracovaly národní plány uplatňování obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv a zejména pokynů OECD pro náležitou péči v zodpovědných dodavatelských řetězcích nerostných surovin z oblastí postižených konflikty a vysoce rizikových oblastí;

47. zdůrazňuje, že je třeba, aby obchodní a rozvojová politika EU respektovala politický a ekonomický prostor rozvojových zemí, zejména těch nejméně rozvinutých, s cílem zachovat klíčová dovozní cla tam, kde je to nezbytné, a podporovat tvorbu kvalifikovaných a důstojných pracovních míst v místních výrobních a zemědělsko-zpracovatelských odvětvích, jež mohou pomoci dosáhnout vyšší domácí přidané hodnoty, průmyslového růstu, růstu vývozu a diverzifikace, což jsou hlavní složky inkluzivního hospodářského a sociálního vzestupu; vyzývá EU a její členské státy, aby podporovaly konkrétní opatření k zajištění toho, aby nadnárodní korporace platily daně v zemích, v nichž vytváří zisk, a aby soukromý sektor podporovaly v účinném podávání zpráv rozčleněných podle jednotlivých zemí, čímž by se posílily kapacity pro uvolňování domácích zdrojů a spravedlivá hospodářská soutěž;

48. vybízí EU, aby podpořila probíhající proces vypracovávání mezinárodního právně závazného nástroje OSN o nadnárodních korporacích a ostatních podnikatelských subjektech, který má být v souladu s lidskými právy, neboť vyjasní povinnosti nadnárodních korporací v oblasti lidských práv, jakož i ve vztahu k státům, a stanoví účinné nápravné prostředky pro oběti v případech, kdy místní jurisdikce zjevně není schopna tyto podniky efektivně stíhat;

49. vítá názor Komise, že je nutné podporovat strategické pilíře agendy důstojné práce MOP, což je způsob, jak řešit nerovnosti a sociální vyloučení zejména mezi nejvíce marginalizovanými skupinami obyvatel, včetně žen, dětí, starších osob a osob s postižením; poukazuje na to, že společnosti musejí podporovat spravedlivé zacházení s pracovníky, zajistit bezpečné a zdravé pracovní podmínky, sociální ochranu a sociální dialog a konstruktivní vztahy mezi pracovníky, vedením a dodavateli;

Další postup: kroky k zajištění toho, aby se soukromý sektor stal dlouhodobým partnerem v oblasti rozvojové politiky

50. vyzývá evropské instituce a orgány, aby vytvořily jednoznačný, strukturovaný transparentní rámce s jasnou zodpovědností upravující partnerství a spolupráci se soukromým sektorem v rozvojových zemích, a zdůrazňuje, že s ohledem na rostoucí úlohou soukromého sektoru je nutné vytvořit odpovídající pojistky a institucionální kapacitu;

51. vyzývá EU a její členské státy, aby vytvořily jasnou a konkrétní strategii k zajištění toho, že soukromý sektor bude v souladu s rozvojovými prioritami národních vlád a občanské společnosti v rozvojových zemích;

52. požaduje, aby byly na úrovni EU zřízeny odvětvové mnohostranné platformy, které by sdružovaly soukromý sektor, organizace občanské společnosti, nevládní organizace, expertní skupiny, partnerské vlády, poskytovatele finanční pomoci, družstevní organizace, sociální podniky a další zainteresované strany, aby byly odstraněny pochybnosti a nedostatek důvěry mezi partnery a byly vyřešeny problémy, které bezděčně vznikají při společné činnosti zaměřené na dosažení rozvoje; v této souvislosti zdůrazňuje významnou úlohu delegací EU v jednotlivých zemích jakožto prostředníků takového dialogu; podotýká, že návrh Komise na posílení stávajících mechanismů, např. politického fóra pro rozvoj, by tudíž byl krokem správným směrem;

Čtvrtek, 14. dubna 2016

53. bere na vědomí doporučení Účetního dvora, aby Komise jednoznačně prokázala finanční i rozvojovou adicionalitu grantů EU v případě projektů financovaných z kombinovaných zdrojů; vítá, že Komise zamýšlí rozšířit rozsah smíšeného financování tak, aby byly zahrnuty i jiné oblasti, než infrastruktura, např. udržitelné zemědělství, sociální odvětví a rozvoj místního soukromého sektoru, pokud Komise prokáže odůvodněnost svého postupu; trvá však na tom, aby všechny operace související se smíšeným financováním byly v plném souladu se zásadami účinnosti rozvoje, jako jsou zodpovědnost a transparentnost, a bylo zajištěno plnění cílů udržitelného rozvoje; vyzývá Komisi, aby vyhodnotila mechanismy smíšeného financování úvěrů a grantů a aby s ohledem na smíšené projekty posílila své správní kapacity, jak doporučil Účetní dvůr; vyzývá Komisi, aby demokratizovala řídicí struktury platformy EU pro kombinování zdrojů financování a regionálních nástrojů na kombinování těchto zdrojů na základě řádného zapojení všech příslušných zainteresovaných stran na místní úrovni, včetně partnerských vlád, parlamentů jednotlivých států, subjektů soukromého sektoru, odborů a místních obcí; požaduje, aby Komise zpřísnila kritéria pro vytváření grantů na rozvojovou pomoc a jejich výši a aby podrobně stanovila přínos kombinovaného financování v každém ze svých projektů;

54. požaduje rozšířit stávající mandát EIB k poskytování úvěrů třetím zemím, aby se posílila její úloha a mohla se aktivněji zapojit do nové strategie pro soukromý sektor prostřednictvím smíšeného financování, spolufinancování projektů a rozvoje místního soukromého sektoru; dále požaduje větší transparentnost a odpovědnost u projektů, jichž se EIB účastní; připomíná, že hlavním cílem finančních operací, které EIB provádí v rozvojových zemích prostřednictvím záruky poskytnuté ze strany Unie, musí být snížení chudoby a z dlouhodobého hlediska její vymýcení; vyzývá EIB a další finanční instituce členských států v oblasti rozvoje k zajištění toho, aby se společnosti, které čerpají jejich pomoc, nepodílely na daňových únicích;

55. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby se partnerství a úvěry poskytované soukromému sektoru v zemích s nízkými příjmy a v nestabilních zemích pojily s přímými granty poskytovanými organizacím občanské společnosti a aby byly v souladu s rozvojovými prioritami dané země s cílem zajistit zapojení občanů a používání postupů za účasti mnoha stran z řad organizací občanské společnosti, místních vlád a odborů;

56. vyzývá Komisi, aby zajistila, že všechny delegace EU budou mít vyškolený a kvalifikovaný personál aktivně připravený podporovat a uskutečňovat partnerství se subjekty soukromého sektoru; podotýká, že závazek urychlit společné umístování kanceláří EIB v prostorách delegací EU je krok správným směrem; vyzývá Komisi, aby v této oblasti uplatňovala osvědčené postupy členských států, jejichž velvyslanectví jsou pro subjekty soukromého sektoru obvykle „prvním kontaktním místem“;

57. požaduje, aby Komise více usilovala o využívání svého politického vlivu na partnerské vlády a místní orgány a pokračovala v dialogu s nimi, s cílem usnadnit intenzivnější a pozitivnější interakci se soukromým sektorem; poukazuje na to, že strategické dokumenty pro jednotlivé země, národní orientační programy a rozpočtová podpora mohou být nejcennějšími prostředky k prosazování reformy podnikatelského prostředí v partnerských zemích a podpoře domácí industrializace; doporučuje, aby EU podpořila akční plán investic do cílů udržitelného rozvoje, který je uveden ve zprávě konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD); upozorňuje na to, že navrhování a vytváření struktury partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem a jejich uplatňování je i nadále náročným a komplikovaným počinem, přičemž úspěch těchto partnerství závisí na tom, nakolik je prostředí, v němž působí, nápomocno jejich fungování;

58. zdůrazňuje, že odpovědnost za účinnou společnou akci nenesou pouze zúčastnění poskytovatelé finanční pomoci a podniky, ale rovněž partnerské vlády; vyzývá EU, aby usilovala o posílení budování kapacit partnerských zemí s cílem vyhodnotit, kdy je možno zapojit se do projektů partnerství veřejného a soukromého sektoru; upozorňuje na to, že pro investice, inovace a rozvoj soukromého sektoru jsou rozhodující řádné řízení, právní stát, rámec pro reformy podnikatelského prostředí, protikorupční opatření, správa veřejných financí a efektivní veřejné instituce;

Čtvrtek, 14. dubna 2016

59. požaduje, aby se věnovala větší pozornost zlepšení koordinace poskytovatelů finanční pomoci a společného programování a aby se do středu pozornosti dostalo poskytování měřitelných výstupů a výsledků v oblasti rozvoje, což umožní maximalizovat dopad rozvojové politiky EU a zajistit plnou odpovědnost za vynakládání prostředků rozvojové pomoci;

o

o o

60. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Komisi, Radě, místopředsedkyni Evropské komise/vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, generálnímu tajemníkovi OSN, UNCTAD, UNIDO a panelu na vysoké úrovni pro agendu po roce 2015.
